

in LA. (II) 33, 1. सौवर्णी मेरुः unter den Dingen, von denen man keine Erfahrung hat, TATTVA. 49. **मेरु** bei ALBYROUNT bei REINAUD, Mém. sur l'Inde 340. LALIT. ed. Calc. 137, 15. 138, 1. 147, 2 v. u. 173, 3. 318, 11. 340, 6. 332, 6. BURN. Intr. 599. Lot. de la b. l. 148. 216 (pl.). 842. fgg. Vgl. ज्ञान°, मन्त्र° (auch MBH. 3, 11852. 11854. HARIV. 9737. 12025), सु° und मैरव. — b) Bez. einer best. Gattung von Tempeln (प्रासाद) VARĀH. BRH. S. 56, 17. षडभिरुर्ध्वदशभिर्भो विचित्रकुण्डरश्च 20. — c) N. des Palastes der Gāndhārī, einer der Gemahlinnen Kṛṣṇa's HARIV. 8982. — d) Bez. des über die andern herüberragenden Kugelchens in einem Rosenkranze: मालामेकैकमादाय सूत्रे संपादयेत्सुधीः । मुखे मुखं तु संयोग्य पृच्छे पृच्छं तु योजयेत् ॥ गोपुच्छसदशी कार्याद्य वा सर्पाकृतिर्भवेत् । तत्सजातीयमेकान्तं मेरुवेनायतो न्यसेत् ॥ UTPATTITANTRA 60 im ÇKDR. — e) Bez. der bei bestimmten Fingerstellungen über die andern herüberragenden Fingergelenke: तिस्रो ऽङ्गुल्यस्त्रिपर्वणो मध्यमा चैकर्षिका । पर्वद्वयं मध्यमाया मेरुवेनोपकल्पयेत् ॥ — पर्वद्वयमनामाया परिवर्तेन वै क्रमात् । पर्वद्वयं मध्यमायास्तर्जनेकं समाहरेत् ॥ पर्वद्वयं तु तर्जनीया मेरु तद्विद्धि पार्वति । — अनामामध्यमायाश्च मूलायं तु द्वयं द्वयम् । कनिष्ठायाश्च तर्जनीयाश्च पर्व सुरेश्वरि ॥ अनामामध्यमायाश्च मेरुः स्याद्विदितं शुभम् । — अङ्गुल्येषु यज्जप्तं यज्जप्तं मेरुलङ्गने । पर्वसंधिषु यज्जप्तं तत्सर्वं निष्कलं भवेत् ॥ (vgl. Spr. 3392, wo मेरु in dieser Bed. aufzufassen ist) TANTRAS. im ÇKDR. — f) N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 8, 1418. eines Kākara-vartin VJUTP. 92. — 2) f. N. pr. der Gattin Nābhi's und Mutter Rshabha's VP. 163; vgl. मेरुदेवी und u. मरुदेव 2.

मेरुक 1) m. Weihrauch ÇARDAK. im ÇKDR. — 2) N. pr. einer Gegend im N. O. von Madhjadeça VARĀH. BRH. S. 14, 29.

मेरुकल्प (मेरु + कल्प°) m. N. pr. eines Buddha Lot. de la b. l. 113.

मेरुकूट (मेरु + कूट°) 1) m. n. der Gipfel des Meru MBu. 1, 6740. — 2) m. N. pr. eines Buddha Lot. de la b. l. 113; vgl. मेरुतुङ्ग.

मेरु eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) VJUTP. 180. Mēl. as. 4, 640.

मेरुपडा f. eine best. Göttin H. an. 3, 184 fehlerhaft für मेरुपडा (st. मेरुपडा ist मेरुपडा zu lesen).

मेरुतल्ल (मेरु + तल्ल°) n. Titel eines Tantra; s. u. गन्धाष्टक und मालाकार.

मेरुतुङ्ग (मेरु + तुङ्ग°) m. N. pr. eines Gaina Verz. d. B. H. No. 964. — Vgl. मेरुकूट 2.

मेरुड eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) VJUTP. 182. Mēl. as. 4, 640.

मेरुडक्षित् (मेरु + ड°) f. Meru's Tochter P. 6, 3, 70, VArti. 10. BHAG. P. 5, 2, 22. — Vgl. मेरुपुत्री.

मेरुदृश्यन् (मेरु + दृ°) adj. der den Meru gesehen —, besucht hat P. 3, 2, 94, Sch.

मेरुदेवी (मेरु + दे°) f. N. pr. einer Tochter Meru's, Gattin Nābhi's und Mutter Rshabha's (einer Erscheinung Vishnu's) BHAG. P. 1, 3, 13. 5, 2, 22. 3, 1. 20. 4. 5. — Vgl. मेरु 2. und u. मरुदेव 2.

मेरुधामन् (मेरु + 1. धा°) adj. dessen Wohnstätte der Meru ist, Bei. Civa's MBu. 13. 1204.

मेरुनन्द (मेरु + न°) m. N. pr. eines Sohnes des Svarokis MĀK. P. 66, 5. 6.

मेरुपुत्री (मेरु + पु°) f. eine Tochter des Meru P. 6, 3, 70, VArti. 20. V. Theil.

मेरुपृष्ठ (मेरु + पृष्ठ°) n. 1) die Höhe —, der Gipfel des Meru HARIV. 12009. Verz. d. Oxf. H. 33, a, 17. — 2) der Himmel H. ç. 1.

मेरुप्रभ (मेरु + प्रभा) adj. wie der Meru leuchtend: वन N. pr. eines Waldes HARIV. 8953. Man streiche demnach den Artikel प्रभवन.

मेरुप्रस्तार (मेरु + प्र°) m. Bez. einer best. veranschaulichenden Darstellung aller möglichen Combinationen eines Metrums in Gestalt eines Meru-Berges Ind. St. 8, 192. 452—455.

मेरुवल्लप्रमर्दिन् (मेरु - वल्ल + प्र°) m. N. pr. eines Fürsten der Jaksba VJUTP. 88.

मेरुभूत (मेरु + भूत°) m. N. pr. eines Volkes MBu. 6, 355 (VP. 189).

मेरुमन्दर (मेरु + म°) m. N. pr. eines Berges BHAG. P. 5, 16, 12. VP. 168, N. 6.

मेरुयल्ल (मेरु + य°) n. Spindel COLEBR. Alg. 290.

मेरुवर्धन (मेरु + वर्ध°) m. N. pr. eines Mannes RĀGA-TAR. 5, 266. 469. errichtet ein nach ihm श्रीमेरुवर्धनस्वामिन् benanntes Heiligthum 266.

मेरुवर्ष (मेरु + वर्ष°) n. N. eines Varsha MĀK. P. 60, 7.

मेरुव्रज (मेरु + व्रज°) n. N. pr. einer Stadt MBu. 12, 6360.

मेरुशिखरधरकुमारभूत m. N. pr. eines Bodhisattva VJUTP. 22.

मेरुश्रीगर्भ m. N. pr. eines Bodhisattva DAÇABHŪM. 2.

मेरुसावर्षा (मेरु + सा°) m. allgemeiner Name für die 4 lotzen unter den 14 Manu HARIV. 411. 466 (wo mit der neueren Ausg. प्रथमे मेरुसावर्षो zu lesen ist). °सावर्षि VP. 268, N. 8. Davon nom. abstr. °सावर्षिता (°सावर्षिता die neuere Ausg.) HARIV. 449.

मेरुसुसंभव m. N. pr. eines Fürsten der Kumbhāṇḍa VJUTP. 89.

मेरुत्रिकर्षिका (मेरु - अद्रि - + क° Samenkapsel des Lotus) f. die Erde H. ç. 133.

मेल (von मिल्) 1) m. Zusammenkunft, Verkehr: लक्षा यथा तेन रात्रौ मेलः (शशंस सः) KATHĀS. 71, 300. ज्ञातिभिश्च समं मेलं कुर्वाणो न विमश्यति Spr. 707. — 2) f. अ) Zusammenkunft, Versammlung, Gesellschaft H. an. 2, 507. MRD. 1. 43. WILSON, Sol. Works 1, 18. 97. 103. 173. 323. 2, 164. fg. 220. fg. मन्त्रज्ञान° PAÑĀT. 243, 4. — b) Tonleiter: मेलानां विवेकः (de scalarum variationibus AUFRECHT) Verz. d. Oxf. H. 200, b, 13. — c) eine best. hohe Zahl (bei den Buddhisten) VJUTP. 180. — S. मेलानां auch bes.

1. मेलक (wie oben) m. das Zusammentreffen, Zusammenkunft AK. 3. 3, 29. H. 1308. an. 2, 507. MRD. 1. 43. बहुमान्यमेलके KULL. zu M. 2, 136. 8, 24. लोकमेलकेषु PAÑĀT. ed. OFN. 49, 17. DHŪRTAS. in LA. 66, 15. मेलकं कार् sich versammeln HIT. 20, 17. 72, 17. od. JOHNS. 1423. ग्रह° Conjunction der Planeten SŪRJAS. 8, 14. Verz. d. Oxf. H. 336, b, 6 (vgl. मेलापका). — Vgl. तार°, चक्र° und नटक° unter नटक.

2. मेलक MBu. 6, 2103. 3855 fehlerhaft für मेकल, wie die ed. Bomb. hat. Ist etwa auch Verz. d. Oxf. H. 339, a, 32 मेकल st. मेलक zu lesen? मेलकलवणा n. eine Art Salz, = मृत्तिकालवणा RĀCAN. im ÇKDR. und in NIGU. PR. — Vgl. तारमेलक und तारमृत्तिका.

मेलन (von 1. मिल्) n. das Zusammentreffen, Zusammenkommen, Zusammenstossen, Zusammenkunft, Vereinigung: आदिश्यैकत्र राशीनां मेलनम् KATHĀS. 39, 10. सुरासुरसन्ध° Verz. d. Oxf. H. 116, b, 29. पूर्वोक्त-विधित्रय° MADHUS. in Ind. St. 1, 14, 21. KUALAJ. 181, b, 8.